

19 FEBRUARI 2017 – ZEVENDE ZONDAG DOOR HET JAAR

EERSTE LEZING

LEVITICUS 19, 1-2.17-18

De Heer sprak tot Mozes:

„Zeg tot heel de gemeenschap van de Israëlieten: Wees heilig, want Ik, de Heer uw God, ben heilig.”

„Wees niet haatdragend tegen uw broeder. Wijs elkaar terecht: dan maakt ge u niet schuldig aan de zonde van een ander. Neem geen wraak op een volksgenoot en koester geen wrok tegen hem. Bemint uw Heer als uzelf. Ik ben de Heer.”

TWEDE LEZING

EERSTE BRIEF AAN DE KORINTIERS 3, 16-23

Broeders en zusters,

Weet gij niet, dat gij Gods tempel zijt en dat de Geest van God in u woont? Als iemand de tempel van God te gronde richt, zal God hem te gronde richten. Want de tempel van God is heilig, en die tempel zijt gij.

Laat niemand zichzelf iets wijs maken. Als iemand onder u wijs meent te zijn – wijs namelijk volgens de normen van deze tijd die voorbijgaat – dan moet hij dwaas worden om de ware wijsheid te leren. De wijsheid van deze wereld is dwaasheid voor God. Er staat immers geschreven: „Hij vangt de wijzen in hun eigen sluwheid”, en elders: „De Heer kent de gedachten van de wijzen. Hij weet hoe waardeloos ze zijn.”

Laat daarom niemand zijn heil zoeken bij mensen. Want alles is het uwe, of het nu Paulus is of Apollos of Kefas, wereld, leven of dood, heden of toekomst, alles is van u, maar gij zijt van Christus en Christus is van God.

EVANGELIE

MATTEUS 5, 38-48

In die tijd zei Jezus tot zijn leerlingen:

„Gij hebt gehoord dat er gezegd is: ‘Oog om oog, tand om tand.’ Maar Ik zeg u geen weerstand te bieden aan het onrecht, maar als iemand u op de rechterwang slaat, keer hem dan ook de andere toe. Als iemand u voor het gerecht wil dagen en uw onderkleed afnemen, laat hem dan ook het bovenkleed. Als iemand u vordert één mijl met hem te gaan, ga er twee met hem. Geeft aan wie u vraagt, en wendt u niet af als iemand van u lenen wil.”

„Gij hebt gehoord dat er gezegd is: ‘Gij zult uw naaste beminnen en uw vijand haten.’ Maar Ik zeg u: Bemint uw vijanden en bidt voor wie u vervolgen, opdat gij kinderen moogt worden van uw Vader in de hemel, die immers de zon laat opgaan over slechten en goeden en het laat regenen over rechtvaardigen en onrechtvaardigen.

Want als gij bemint die u beminnen, wat voor recht op loon hebt gij dan? Doen de tollenaars niet hetzelfde? En als gij alleen uw broeders groet, wat voor buitengewoons doet gij dan? Doen de heidenen dat ook niet? Weest dus volmaakt, zoals uw Vader in de hemel volmaakt is.”

Schriftlezingen

© Katholieke Bijbelstichting
Breda, www.bijbel.net

COMMENTAAR BIJ DE ZONDAGSLEZINGEN A-JAAR

— Luc DEVISSCHER —

Volkomen volmaakt

EVANGELIE • Jezus brengt de Wet van Mozes andermaal tot leven. Met nog twee exemplen wordt de reeks van vorige zondag aangevuld: „Oog om oog, tand om tand” en „U zult uw naaste liefhebben”. Met het laatste voorbeeld is de cirkel van de gerechtigheid volgevoerd: van *niet doden tot liefde voor de vijand*. In de veroverende vervulling van de gerechtigheid van het koninkrijk zal de ware leerling zich onderscheiden van de wereld van ‘tollenaars’ en ‘heidenen’.

Geen weerstand bieden aan boosdoeners en je vijanden liefhebben. Is dat niet een al te wereldvreemd gebod? Het reikt veel verder dan wat de Wet voorschrijft en tenslotte wijst die toch ook al de heilsrichting aan voor ‘de gemeenschap van de Israëlieten’? Als de Wet van Mozes al waar gemaakt zou kunnen worden, de wereld zou er anders uitzien. Toch volstaat die Wet voor Jezus niet. Gerechtigheid en liefde zijn voor Hem pas vervuld – en op weg naar volmaaktheid – als het ‘minimale fatsoen’ wordt overschreden. De cirkel, of beter de spiraal, van geweld en haat wordt maar doorbroken als iemand buiten het gebruikelijke durft te handelen. Of zoals Maarten Luther King zei: „Liefde is de enige kracht die een vijand in een vriend verandert.”

Als kind was ik het baasje van een tijgerkatje afkomstig uit de Ardense bossen. Een lief, maar bij wijlen heftig beestje. Ik hield ervan het te plagen door het rond de tafel te laten rennen achter de koord van mijn kamerjas. Als de kat de koord eindelijk te pakken had, probeerde ik die haar opnieuw te ontfutselen. Het kwam van de kant van de kat stevast tot een hoge rug met geblaas en gekrab. Geïrriteerd zwaaide ze met de staart en probeerde ze me te bijten. Om haar te temperen, stak ik mijn vinger in haar opengesperde bek. Nooit beet ze door. De strijd hield op en even later zat ze spinnend op mijn schoot alsof er niets was gebeurd. Toegegeven, hetzelfde zou ik niet ondernemen met een echte tijger, maar het voorbeeld toont wellicht dat er op het terrein van geweldloze weerbaarheid en liefde voor de vijand wel wat mogelijk is. En dat dat geenszins tegennatuurlijk hoeft te zijn.

Louter aardse eigengerechtigheid zal van deze wereld nooit een koninkrijk van de hemel maken. Het vraagt moed en durf van de leerlingen van Jezus. Het kan een tragische wending nemen, zoals bij Maarten Luther en zo vele anderen die het met hun leven of vervolging bekochten. Voor hen zijn de zaligsprekingen of gelukwensen waarmee Jezus zijn onderricht op de berg begon: „Gelukkig die vervolgd worden vanwege de gerechtigheid, want hun behoort het koninkrijk der hemelen” (zie Matteüs 5, 10).

Natuurlijk hoeft het niet altijd de vaart van het martelaarschap te lopen. Zoals een zekere Nico het uitdrukt in een kanttekening naast deze Bijbelpassage in de jongerenbijbel *Youcat*: „Wanneer ik ruzie heb met mensen of een duistere periode doormaak, zoek ik eerst een moment van rust, van stilte. Soms ga ik dan gewoon wat wandelen. Dat helpt altijd enorm. Na een poosje ben ik dan in staat om mijn excuses te maken. Ik merk dat het Jezus is die me daarvoor de kracht en de moed geeft.” Zo ongemeen volmaakt kan het zijn.

EERSTE LEZING • Ook het boek Leviticus roept op tot volmaaktheid. De mosterdzaadjes voor de groei van het koninkrijk van gerechtigheid werden gezaaid in Israël. Niet exclusief, maar met ‘de gemeenschap van het verbond’ werd een begin gemaakt. Zo kregen ze de kans om te groeien naar een volmaakt heilig volk. Een licht voor alle volken.

LEZING UIT PAULUS • Als de Geest van God in hen woont, verkrijgen de Korintiërs de status van tempel, van huis van God. De hoeksteen van dat heilige huis wordt gevormd door mensen van vlees en bloed. Christenen met tempelallures zijn door God beschermde monumenten. Ze staan gegrond in het heilige. Kerkenplannen mogen niet voorbijgaan aan die goddelijke wijsheid. Voor het oog van de wereld lijkt dat een dwaasheid, maar dat is het beslist niet. Stenen gebouwen vergaan, heilige tempels nooit. En die tempels zijn wij. Laat dus het heil van een geloofsgemeenschap niet afhangen van versteende wijsheden des mensen, zelfs al komen ze van Paulus of paus. Neen, wij zijn van Christus en zo ook van de volmaakte God. Wat een belofte.

- De commentaren op de Schriftlezingen zijn op Twitter te volgen via @DevisscherLuc
- Reacties welkom via luc.devisscher@ccv.be